

# Специален дар

„Това трябва да е Светият Дух“ – помисли си Мерима.

От Гретчен Пикълсмор Кини

(По истинска история)

Тази история се случила във Франция.

„Мерима! Фатима! Мисионерите са тук“ – провикна се Мама.

Мерима затвори книгата си с разкази от Писанията и изтича в хола. Мисионерите от известно време учеха семейството ѝ за Исус Христос. Мерима и нейното семейство скоро щяха да бъдат кръстени. Тя нямаше търпение!

Мерима седна при семейството си.

„Днес ще говорим за Светия Дух – каза старейшина Моай. – Той ни помага да чувстваме мир и утеха от Небесния Отец.“

„Той също така ни насърчава да вършим добри дела – добави старейшина Кембъл. – И ни помага да научаваме истината. Сигурно си чувствала Светия Дух преди.“

Мерима си помисли за момента, когато научи



ИЛЮСТРАЦИИ ОТ АЛИСА ПИТЪРСЪН

за Книгата на Мормон. Тогава беше почувствала мир и щастие. Така беше разбрала, че тя е истинна. Това дали беше Светият Дух?

„След като бъдеш кръстена, ще получиш дара на Светия Дух – обясни старейшина Моай – Това означава, че Той може винаги да бъде с теб, за да ти помага и да те води.“

„Тази седмица обръщай специално внимание на мислите и чувствата си – каза старейшина Кембъл. – Търси моменти, когато Светият Дух ти говори.“

Същата вечер, по време на семейната молитва, Мерима забеляза какво чувства вътре в себе си. Изпитваше спокойствие и мир. Като че някой силно я прегръщаше. *Това трябва да е Светият Дух* – помисли си тя.

На църква в неделя Мерима слушаше една песен за Исус Христос. Почувства се щастлива. Песента събуди желание у нея да помага на други хора. *Това трябва също да е Светият Дух* – помисли си тя.

Преди лягане Мерима четеше книгата си с разкази от Писанията. Сестра ѝ Фатима пожела и тя да почете малко. Мерима каза не.

Мерима продължи да чете. Но се почувства зле, защото не беше споделила книгата.

„Съжалявам – каза тя на Фатима. – Искаш ли да четем заедно?“

Фатима седна до нея. Те се редуваха да четат. Мерима почувства топлина и щастие. *Това трябва да е Светият Дух* – помисли си тя.

Най-после дойде денят на тяхното кръщение. Мерима и семейството ѝ отидоха в сградата на Църквата и се облякоха с бели дрехи.

Мерима беше кръстена първа. Водата беше студена, но тя се радваше, че сключва завет с Небесния Отец. Мама я уви с кърпа. След това Мерима гледаше как Мама, Татко и Фатима бяха кръстени.

Мерима се преоблече отново в сухите си дрехи. Сега беше време да бъде потвърдена.



Мисионерите сложиха ръцете си на главата на Мерима. „Потвърждаваме те за член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – каза старейшина Кембъл, – и ти казваме приеми Светия Дух.“ Мерима чувстваше топлина в цялото си тяло, докато слушаше останалата част от благословията.

След като Мерима беше потвърдена, Мама я прегърна. „Как се чувстваш?“

„Много хубаво – каза Мерима. – След като си сложиха ръцете на главата ми, почувствах нещо, което приличаше на мир.“ Тя се усмихна. „Сякаш някой ми казваше да водя добър живот, да помагам на хората и да спазвам заповедите.“

„Знаеш ли какво си почувствала?“ – попита Мама.

„Да, знам – отговори Мерима със сияещ поглед. – Това беше Светият Дух!“ ●

## СВЕТИЯТ ДУХ

Светият Дух също така е наричан понякога „Духът“. Той ни носи послания от Небесния Отец и Исус Христос. Той ни утешава и ни учи как да правим добри избори. (Вж. Учение и завети 79:2.) Отворете на страница 21, за да научите някои от начините, по които можем да чуваме Неговия глас.